

Cina Stăpânului - chemarea la comuniunea vieții veșnice cu Dumnezeu”

În Postul Nașterii Domnului, penultimul popas duminical înaintea luminatului praznic al Întrupării Fiului lui Dumnezeu este dedicat Sfinților Strămoși după trup ai Domnului, la Sfânta Liturghie fiind rânduită citirea pasajului evanghelic ce relatează Pilda celor poftiți la cină (Luca 14, 16-24). Înțelesurile duhovnicești ale acestei parabole au fost tâlcuite de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în cuvântul de învățătură rostit în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” din Reședința Patriarhală, în care a subliniat faptul că acest pasaj scripturistic ne înfățișează chemarea la mântuire adresată de Dumnezeu tuturor oamenilor.

În introducerea cuvântului de învățătură, Preafericirea Sa a evidențiat care este identitatea celor două persoane despre care vorbește pilda, subliniind totodată și lucrarea fiecăreia dintre ele. „Slujitorul din Evanghelia de astăzi este Mesia cel prezis de proroci. Acest titlu ne arată smerenia Fiului lui Dumnezeu care S-a făcut slujitor al lui Dumnezeu, pentru a împlini voia Lui. De aceea, profeții Vechiului Testament vorbesc despre Mesia care va veni ca «Ebed-lahve», adică «Sluga

Domnului». Evan-ghelia ne mai spune că «un om oarecare» a făcut cină. Acest om fără nume reprezintă tainic pe Dumnezeu, care are mai multe nume și, în același timp, este mai presus de orice nume, întrucât El este mai presus de orice creatură și, în Ființa Sa dumnezeiască, este mai presus de orice înțelegere omenească”, a arătat Patriarhul României.

Totodată, Preafericirea Sa a arătat importanța cinei în iconomia mântuirii oamenilor: „Hristos, ca slujitor al lui Dumnezeu, îi cheamă pe toți oamenii la Cina Tatălui ceresc, adică la comuniunea vieții veșnice. Cina avea o semnificație deosebită la poporul evreu. Ea era un moment de comuniune, de dialog față către față, de servire din aceeași mâncare și băutură, deși comesenii erau oameni diferiți. Însuși Mântuitorul a întemeiat Sfânta Taină a Euharistiei la Cina cea de Taină. Cina aceasta este, de fapt, chemarea la mântuire, la comuniunea vieții veșnice cu Dumnezeu. De aceea, Cina este simbolul pregustării bucuriei și binecuvântării negrăite din Împărăția cerurilor. Aceasta este taina mântuirii, pentru că mântuirea reprezintă unirea omului păcătos și muritor cu Dumnezeu cel Sfânt și Nemuritor”.

În cea de-a doua parte a predicii sale, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a arătat care este înțelesul duhovnicesc al celor trei categorii de persoane poftite la cină. „Evanghelia ne arată că sunt trei categorii de invitați. Primii sunt cei considerați de Stăpânul a fi cei mai apropiați. Aceștia reprezintă elita poporului ales: conducătorii, cărturarii și fariseii, ca unii care cunoșteau Legea și planul de mântuire al lui Dumnezeu. Aceștia refuză invitația sub o formă foarte politicoasă, prin scuze. Cele trei motivații ale refuzului de a răspunde invitației la cină sunt tâlcuite de Sfinții Părinți în mod simbolic, duhovnicesc. Ogorul reprezintă dorința de avere și stăpânire, lăcomia omului, până când devine rob al celor materiale, lucru care îl împiedică să răspundă chemării lui Dumnezeu. Nu mai are timp, pentru că are mult de lucru. Cele cinci perechi de boi înseamnă cele cinci simțuri. Aceasta înseamnă că adesea oamenii nu răspund chemării lui Dumnezeu pentru că devin robi ai lor, încât acesta trăiește mai mult biologic. Această scuză este o neglijare a relației omului cu Dumnezeu. A treia categorie se referă la familie. Deși binecuvântată de Dumnezeu, familia poate deveni uneori o preocupare excesivă, înrobitoare. Omul face totul pentru bunăstarea familiei, uitând că familia trebuie hrănită și spiritual prin credință, prin rugăciune, prin împărtășirea cu Sfintele Taine. Cine își iubește familia trebuie să o facă cu binecuvântarea lui Dumnezeu, prin pomenirea în rugăciune și prin considerarea tuturor membrilor ei ca daruri ale lui Dumnezeu, pentru care trebuie să mulțumească. Când cei trei nu au răspuns invitației, Stăpânul S-a mâniat, nu a rămas indiferent. În același timp, a respectat libertatea celor care L-au refuzat, dar și-a respectat și propria libertate, schimbându-și

atitudinea și îndreptându-Se către alții. Oamenii din piețe și din ulițe sunt săracii și bolnavii din popor, care formau mulțimile care veneau la Iisus să Îl asculte și să ia vindecare. Dacă elita L-a refuzat pe Hristos, poporul sărac și suferind L-a urmat. Cei de la garduri și drumuri reprezintă popoarele păgâne care, deși uneori religioase, nu aveau o cale precisă, nu cunoșteau pe Unicul Adevăratul Dumnezeu. Prin aceasta vedem că Mântuitorul, chemând pe cei de la garduri, prefigurează chemarea popoarelor păgâne la mântuire”, a subliniat Preafericirea Sa.

În încheierea cuvântului, Întâi-stătătorul Bisericii noastre a arătat ca această pildă reprezintă o chemare a tuturor oamenilor pentru urmarea exemplului Stăpânului: „Această Evanghelie arată mărinimia lui Dumnezeu. Este o E-van---ghelie a libertății, dar și a responsabilității. Chemarea la cină înseamnă, în acest post, chemarea la spovedanie și împărtășire mai deasă. Scopul Evangheliei de astăzi, pentru noi, creștinii, este să ne cheme să ne pregătim duhovnicește, să nu ne scuzăm tot timpul că nu avem posibilitatea să ne îngrijim de mântuirea sufletului. Pe de altă parte, ea se referă și la generozitatea Stăpânului casei, care i-a invitat pe bolnavi și pe neputincioși, pe săracii de la garduri. El ne îndeamnă să îi ajutăm și noi cu fapte de milostenie pe cei necăjiți, pe cei care se află uneori pe drumuri întortocheate și au nevoie de un sfat bun, pentru că nu și-au găsit calea vieții”.

ziarullumina.ro